

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL BRAȘOV
SECȚIA CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

Decizia nr. _____

Dosar nr. _____

Ședința publică din data de _____

Completul compus din:

PREȘEDINTE –

Judecător - _____

Judecător - _____

Grefier - _____

Pe rol fiind soluționarea recursului declarat de reclamanta S.C. _____ SRL Săcele împotriva sentinței civile nr. _____ din data de 18.02.2011 pronunțată de Tribunalul Brașov - secția comercială și de contencios administrativ, în dosarul nr. _____ având ca obiect „anulare act de control taxe și impozite”.

La apelul nominal făcut în ședința publică, se prezintă administratorul _____ pentru recurenta reclamantă S.C. _____ SRL _____, lipsă fiind intimata pârâtă Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală a Finanțelor Publice _____

Procedura îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefier, după care:

Se constată că recursul formulat de recurenta reclamantă S.C. _____ SRL _____, este declarat și motivat în termenul legal, potrivit dispozițiilor art.301-303 Cod procedură civilă, și este timbrat conform dispozițiilor instanței.

De asemenea, se constată depusă prin serviciul registratură al instanței întâmpinare formulată de intimata pârâtă Direcția Generală a Finanțelor Publice _____, prin care solicită respingerea recursului formulat ca nefondat.

Instanța, comunică în ședința publică reprezentantei recurentei reclamante un exemplar de pe întâmpinarea depusă de intimata pârâtă pentru a lua cunoștință.

Reprezentanta recurentei reclamante, depune la dosar împuternicire prin care face dovada că reprezintă interesele acesteia, arată că nu dorește termen pentru studiul întâmpinării primite în instanță.

Întrebată fiind, dacă mai are alte cereri de formulat și probe de administrat, reprezentanta reclamantei arată că nu mai are alte cereri de formulat și înscrisuri de depus.

Nemaifiind alte cereri de formulat și probe de administrat, instanța constată cercetarea judecătorească încheiată, în baza art.130 coroborat cu art.316 Cod procedură civilă, acordă cuvântul asupra cererii de recurs.

Reprezentanta recurentei reclamante, solicită admiterea recursului așa cum a fost formulat pentru motivele arătate în cererea de recurs. Arată că în data de 02.06.2010 a primit raportul de inspecție fiscală încheiat în data de 31.05.2010 precum și Decizia de impunere nr. _____ prin care i s-a refuzat compensarea pentru suma de _____ lei invocându-se prescripția acesteia. În data de 16.06.2010 a formulat contestație la care a primit răspuns după 111 zile și acesta după intervenții telefonice aproape zilnice. Decizia nr. _____ primită în data de 05.10.2010 a fost de respingere a contestației, pe motiv că fiscalul nu găsește adresa nr. _____ Arată că societatea a avut sediu social până în data de _____ în localitatea _____, iar după această dată sediul a fost mutat în localitatea _____ str. _____ nr. _____ jud. _____ în data de 31.12.2007, societatea figura

în contabilitate cu o creanță de recuperat, din impozit pe profit plătiți în plus la data de 31.12.2004, în sumă de lei. În data de 15.04.2008 a fost trimisă prin poștă cererea de rambursare nr. cerere care nu a fost luată în seamă de pârâtă. Arată că după nenumărate deplasări, audiențe, trimeri de adrese în scris, atât la Administrația Financiară Săcele cât și la Administrația Financiară, a primit un singur răspuns în scris cu nr., prin care i se preciza că trebuie să fie supusă unui control de fond, urmând a fi programată ulterior prin acest control. Controlul de fond care a venit abia în iunie 2010 nu a luat în considerare cererea de rambursare din 15.04.2008 și nici o argumentare anterioară datei compensării, apreciind că aceasta nu se poate realiza întrucât cererea de compensare este depusă după termenul de 5 ani de la data constituirii creanței care este 31.12.2004. Așadar fiscul care nu a primit la registratură adresa de compensare, nu recunoaște că a primit prin poștă cererea de rambursare deși a semnat și ștampilat și semnat de primirea ei, deci nu recunoaște că a pierdut dosarul și că trei ani au durat demersurile de rezolvare a acestei situații de-a dreptul penibile, fiscul nu recunoaște că el a spus că trebuie mai întâi un control de fond pe care tot el l-a programat după data expirării termenului celor 5 ani, același fisc care a făcut totul ca să tragă de timp doar, doar nu va mai plăti suma datorată, acum invocă prescrierea. În concluzie solicită admiterea recursului, casarea sentinței civile atacate și să se constate că transmiterea cererii de rambursare a fost efectuată legal și în termen, și pe cale de consecință să se stabilească că suma solicitată la rambursare nu este prescrisă.

CURTEA

Constată că prin sentința civilă nr. din data de 18.02.2011 pronunțată de Tribunalul - secția comercială și de contencios administrativ, în dosarul nr. s-a respins acțiunea formulată de reclamanta S.C. SRL în contradictoriu cu pârâta Direcția Generală a Finanțelor Publice, având ca obiect anulare acte administrative fiscale.

Pentru a pronunța această soluție, instanța de fond a reținut următoarele considerente:

Prin Decizia de impunere nr. emisă de pârâta Direcția Generală a Finanțelor Publice Brașov s-au stabilit în sarcina reclamantei SC SRL obligații fiscale suplimentare reprezentând impozit pe profit în sumă de, lei.

Reclamanta a formulat contestație împotriva deciziei susindicate cu motivarea că i s-a refuzat compensarea impozitului pe profit în sumă de lei virat în plus în anul 2004 la data de 15.04.2008, dată când a înregistrat la Administrația Finanțelor Publice a municipiului adresa nr. prin care solicita rambursarea sursei de lei, cerere care nu a fost avută în vedere de organul de inspecție fiscală care a stabilit obligațiile din Decizia de impunere contestată.

Pentru a dovedi împrejurarea înregistrării a Administrației Finanțelor Publice a municipiului a cererii nr. formulată de reclamantă, aceasta a depus la dosar confirmare de primire din data de 17.04.2008 și chitanța emisă de oficiul poștal, înscrisuri care nu fac însă dovada comunicării către Administrația Finanțelor Publice Săcele a cererii de rambursare nr. invocată de reclamantă, menținea de pe confirmarea de primire „cerere de rambursare impozit profit” putând fi completată de reclamantă după primirea acestui înscris.

În adresele nr. și nr., înregistrate ca fiind primite de Administrația Finanțelor Publice reclamanta nu menționează împrejurarea că la data de 15.04.2008 a trimis o cerere de rambursare către administrația financiară, ci doar arată că există o neconcordanță între impozitele pe profit care apar la reclamantă și la administrația financiară.

În aceste condiții, doar adresa nr. _____ depusă de reclamanta la Administrația Finanțelor Publice _____ constituie o cerere de compensare a impozitului pe profit achitat în plus în anul 2004 cu TVA de plata datorat pentru luna decembrie 2009, dar această cerere este formulată cu depășirea termenului de 5 ani prevăzut de art. 135 din OG nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, care reglementează prescripția dreptului de a cere compensarea sau restituirea creanțelor fiscale, așa cum întemeiat a reținut pârâta Direcția Generală a Finanțelor Publice Brașov în Decizia nr. _____ prin care a respins contestația reclamantei împotriva Deciziei de impunere nr. _____.

Față de aceste considerente, acțiunea reclamantei SC _____ SRL a fost respinsă ca nefondată.

Împotriva acestei hotărâri a formulat recurs reclamanta SC _____ SRL care a criticat-o sub aspectul netemeinicii.

În motivarea căii de atac, s-a arătat că prima instanță a dat o interpretare eronată și contradictorie actelor dosarului. Astfel, s-a arătat că, pe de o parte, prin încheierea de ședință din 01.02.2011, s-a precizat clar că s-au depus în original înscrisurile din care rezultă transmiterea prin poștă a cererii de rambursare, iar pe de altă parte, în considerentele hotărârii atacate se reține că nu s-a făcut dovada trimiterii cererii de rambursare.

S-a susținut că niciodată organul fiscal nu a negat autenticitatea semnăturii de pe confirmarea de primire, ci doar a susținut că nu are cererea de compensare.

S-a mai menționat că reclamanta a fost obligată să trimită prin poștă cerea de rambursare întrucât i s-a refuzat primirea acesteia.

S-a solicitat să se constate că transmiterea cererii de rambursare a fost efectuată legal și în termen și să se stabilească faptul că suma solicitată la rambursare nu este prescrisă.

În dovedirea căii de atac, recurenta a depus la dosar dovada comunicării sentinței civile la data de 11.05.2011, copia sentinței din data de 01.02.2011 în care se menționează că s-a făcut dovada trimiterii prin poștă, decizia nr. _____ privind soluționarea contestației.

Pârâta Direcția Generală a Finanțelor Publice _____ a formulat întâmpinare prin care a solicitat respingerea recursului.

S-a arătat că instanța de fond în mod corect și legal a apreciat că reclamanta nu a făcut dovada înregistrării la Administrația Finanțelor Publice a municipiului Săcele a cererii de rambursare a sumei de _____ lei, situație în care actele administrative fiscale contestate sunt temeinice și legale.

Prin cererea de recurs nu se formulează critici cu privire la considerentele instanței de fond, ci doar se fac aprecieri cu privire la culpa organului fiscal în modalitatea de soluționare a cererii de rambursare.

S-a mai arătat că reclamanta a susținut că în data de 15.04.2008 a transmis prin poștă cu confirmare de primire cererea de rambursare nr. _____ la Administrația Finanțelor Publice a municipiului Săcele, situație în care termenul de prescripție reținut ca aplicabil de către organele fiscale a fost întrerupt și că această adresă nu a fost înregistrată la Administrația Finanțelor Publice a municipiului _____, reclamanta nefăcând dovada acestei susțineri.

Analizând actele și lucrările dosarului prin prisma motivelor de recurs invocate și a dispozițiilor art. _____ I cod procedură civilă, Curtea reține următoarele:

Din raportul de inspecție fiscală nr. _____ emis de pârâta Direcția Generală a Finanțelor Publice _____, rezultă că, în urma controlului efectuat ca urmare a adresei reclamantei nr. _____ prin care a solicitat compensarea impozitului pe profit achitat în plus cu tva de plată datorat pentru luna decembrie 2009, s-a stabilit că la data de 31.12.2004, societatea înregistra impozit pe profit achitat în plus în sumă de _____ lei. Totodată, față de dispozițiile art 135 din OG nr 92/2003 privind prescripția dreptului de a cere compensarea sau restituirea, s-a apreciat de către organul fiscal că suma de _____ lei se

constituie ca diferență impozit pe profit, fiind inclusă în recapitulăția impozitului pe profit pentru anii pentru care s-a efectuat controlul, stabilindu-se, prin scăderea din această sumă a uneia reprezentând impozit calculat în plus pentru anul 2009, o obligație suplimentară în sumă de lei.

Sușinerile intimetei reclamante sunt în sensul că a formulat la data de 15.04.2008 către Administrația Finanțelor Publice a municipiului Săcele, o cerere prin care a solicitat rambursarea sumei de lei, cerere care ar fi fost trimisă prin poștă cu confirmare de primire și în privința căreia organul fiscal neagă faptul că ar fi primit-o. La filele 17-19 din dosarul de fond se află o astfel de cerere, o dovadă de primire de către pârâtă, la data de 17.04.2008 a unei corespondențe trimisă de reclamantă și dovada achitării la data de 15.04.2008 a serviciului de livrare a corespondenței pentru care pârâta Administrația Finanțelor Publice a municipiului a semnat de primire. Pe confirmarea de primire se menționează "declarația 101 și cerere de rambursare impozit pe profit".

Atât prin raportul de inspecție fiscală cât și prin decizia de soluționare a contestației, s-a reținut că adresa nr nu a fost înregistrată la Administrația Finanțelor Publice a municipiului Săcele și că la aceasta instituție a fost înregistrată sub nr, cererea formulată de intimată prin care s-a solicitat clarificarea diferenței de impozit pe profit din evidența contabilă a societății cu evidența fiscală. De asemenea, s-a mai reținut că, față de faptul că societatea s-a transferat de la AFP Brașov la Administrația Finanțelor Publice a municipiului, neavând integral baza de date și cuantumul sumei, s-a solicitat la Activitatea de Inspecție Fiscală includerea în programul de verificare a societății, conform adresei nr

Pârâta Direcția Generală a Finanțelor Publice nu a oferit nicio explicație referitor la primirea corespondenței din partea intimetei reclamante la data de 17.04.2008, ci doar a negat că Administrația Finanțelor Publice a municipiului Săcele ar fi primit vreo cerere de rambursare a sumei de lei.

De asemenea, în poziția recurentei pârâte exprimată întâmpinări și prin decizia de soluționare a contestației, nu se face referire decât la p singură cerere a societății reclamante, înregistrată la 30.01.2009, la dosar existând dovada înregistrării unor solicitări privind evidența impozitelor, și la datele anterioare cele menționate, respectiv la 12.12.2008 (fila dos fond), 16.12.2008 (fila dos fond). Ca urmare, societatea SRL a mai reclamat situația existentă în sensul solicitării de relații din care organul fiscal să înțeleagă inadvertențele existente.

Conform art. 135 cod procedură fiscală, "dreptul contribuabilului de a cere compensarea sau restituirea creanțelor fiscale, se prescrie în termen de 5 ani de la data de 1 ianuarie a anului următor celui în care a luat naștere dreptul la compensare sau restituire".

În consecință, momentul de la care curge acest termen de prescripție a dreptului reclamantei de a cere compensarea sau restituirea sumei de lei, este 1 ianuarie 2005, față de cele reținute de organul fiscal prin raportul de inspecție fiscală, respectiv că "la data de 31.12.2004, societatea înregistrează impozit pe profit achitat în plus în sumă de lei".

Nicăieri în cuprinsul raportului de inspecție fiscală, al deciziei de soluționare a contestației sau a întâmpinărilor depuse în prezenta cauză, pârâta Direcția Generală a Finanțelor Publice nu indică modul de calcul al prescrierii dreptului de a cere restituirea sau compensarea, invocând doar dispozițiile art 135 cod procedură fiscală, mai precis, fără a indica momentul de la care curge termenul de 5 ani și cel la care se sfârșește.

Pornind de la data de 01.01.2005, se constată că termenul de prescripție se încheie după cinci ani, respectiv la 31.12.2009. Ca atare, cererea de compensare a fost formulată de intimata reclamantă în interiorul acestui termen, întrerupând astfel termenul de prescripție. Împrejurarea că societatea a fost programată pentru efectuarea controlului ulterior încheierii

termenului de 5 ani nu conduce la concluzia ca cererea a fost formulată după momentul expirării dreptului de a cere compensarea.

Instanța de fond a reținut dispozițiile art 44 al 2, 83 al 1 și 178 al 1 din OG nr 92/2003 prin care o serie de acte pot fi comunicate organului fiscal prin poștă, dar totuși a apreciat că înscrisurile depuse la filele [redacted] nu fac dovada comunicării către Administrația Finanțelor Publice a municipiului Săcele a cererii de rambursare, motivele reținute fiind acelea potrivit cu care reclamanta ar fi putut completa ulterior mențiunile de pe confirmarea de primire și aceasta nu a făcut referire în cererile ulterioare la faptul că ar fi depus o asemenea cerere de rambursare.

Instanța de fond a înlăturat astfel o susținere a reclamantei privind depunerea unei cereri într-o formă permisă și recunoscută de codul de procedură fiscală, bazându-se pe prezumții rezultate din atitudinea sau posibila atitudine a reclamantei.

Reclamanta a făcut dovada formulării cererii de rambursare, în condițiile permise de codul de procedură fiscală, simpla susținere a pârâtei în sensul că Administrația Finanțelor Publice a municipiului [redacted] nu ar fi primit cererea expediată la 15.04.2008, nefiind probată în niciun fel, în ciuda faptului că există o dovadă a semnăturii de primire.

Ca urmare, instanța de recurs constată că intimata reclamantă a probat, prin înscrisurile depuse, faptul că a adresat Administrației Finanțelor Publice a municipiului [redacted] cererea de rambursarea a sumei de [redacted] lei, înregistrată la organul fiscal menționat la data de 17.04.2008, existând astfel un alt motiv al întreruperii termenului de prescripție.

Pentru toate aceste considerente, în mod greșit la reținut prin raportul de inspecție fiscală că a intervenit prescripția dreptului de a cere restituirea sau compensarea sumei de 62.183 lei, astfel că rezultatul controlului este afectat de acest lucru, impunându-se anularea deciziei de impunere și a deciziei de soluționare a contestației.

Totodată, întrucât termenul de prescripție a dreptului de a cere restituirea/compensarea impozitului pe profit în sumă de [redacted] lei a fost întrerupt prin cererile din 17.04.2008 (fila [redacted] dos fond) și, respectiv din 15.12.2008 (fila [redacted] dos fond), 30.01.2009 (fila 21 dos fond) și 26.02.2008 (fila 23 dos fond), reclamanta are acest drept. Ultimele cereri menționate sunt de natură a întrerupe termenul de prescripție pentru că atrag atenția organului fiscal asupra unor nereguli din evidențele acestuia, nereguli ce trebuie verificate și rezolvate, poziția organului fiscal fiind de altfel în acest sens, în măsura în care a apreciat oportun a se realiza un control fiscal. Așa cum rezultă din pagina a treia a deciziei de soluționare a contestației, urmare a cererii depusă de reclamantă la data de 30.01.2009 prin care "solicită clarificarea diferenței de impozit pe profit din evidența contabilă a societății cu evidența fiscală", s-a procedat la solicitarea includerii societății în programul de verificare".

Pentru toate aceste considerente, recursul formulat este întemeiat urmând a fi admis, cu consecința modificării sentinței civile atacate în sensul admiterii acțiunii astfel cum s-a arătat mai sus.

Fără cheltuieli de judecată în recurs.

PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
D E C I D E

Admite recursul formulat de reclamanta SC [redacted] SRL împotriva sentinței civile nr [redacted] pronunțată de Tribunalul [redacted] -Secția comercială și de contencios administrativ în dosarul nr. [redacted], pe care o modifică în tot, în sensul că,

Admite acțiunea formulată de reclamanta SC [redacted] SRL în contradictoriu cu pârâta Direcția Generală a Finanțelor Publice [redacted] și, în consecință,

Dispune anularea Deciziei de impunere nr. _____ și a Deciziei nr. _____ emise de pârâta Direcția Generală a Finanțelor Publice _____

Constată că reclamanta are drept de restituire/compensare a impozitului pe profit în sumă de _____ lei.

Fără cheltuieli de judecată.

Irevocabilă.

Pronunțată în ședință publică, _____

Președinte,

Judecător,

Judecător,

Grefier,